

(Starcke), om hvis varme Sympati for en Jordbeskatning der jo ikke er nogen Tvivl. Jeg maa dog sige, at hans Kritik forekom mig at være ikke blot overdreven, men ogsaa noget for filosofisk. Den højtærede Finansminister har Ret i, at den saakaldte A.-Vurdering, som han har foreslaaet i Lovforslaget, i og for sig er den ideelle Vurderingsmaade, hvor det gælder om at bestemme Jordværdien, at B.-Vurderingen er mindre ideal; men B.-Vurderingsmetoden har den Fordel, at den holder sig længere nede ved Jorden. Den gaar ud fra bestemte, foreliggende Ejendomme. Den svæver mindre oppe i de blaa Abstraktioner end A.-Vurderingen, og den har derfor større Chance for at give et ensartet Resultat. Det er Overskyldraadet selv, der ved en bestemt Lejlighed har brugt det Udtryk, at A.-Vurderingen i Virkeligheden ligger ganske udenfor Begrebet Vurdering. Den højtærede Finansminister henviste til, at Resultaterne fra A.-Vurderingen og B.-Vurderingen i det hele og store faldt sammen, og fandt heri et Indicium for, at det meget vel lader sig gøre at foretage saadanne Vurderinger. Mig forekommer det nærmest at være et mistænkeligt Tegn. Det kan jo nemlig tænkes, at man paa den anden Vurdering uden videre overfører den første Vurderings Resultater. Jeg er tilbøjelig til at tro, at skal A.-Vurderingen gennemføres Landet over, vil man rundt om i Vurderingsraadene uafhængig af, hvad der staar i Loven, vælge at vurdere paa bedste Beskub, efter som man finder det mest praktisk, og derved vil Resultaterne blive meget uensartede.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) mente, at naar man saa med Velvillie paa Overskyldraadets Beretninger, saa det ikke saa galt ud. Jeg har nu den Regel ikke at se med Velvillie eller med Vrangvillie paa den Slags Sager, men at prøve at betragte dem rent objektivt; naar man ser saaledes paa Overskyldraadets Beretninger, tror jeg, man faar et ret mørkt Billede af Chancerne for Gennemførelsen af en saadan Vurdering.

Jeg skal endnu kun gøre en enkelt kort Bemærkning i Anledning af den Tale, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) holdt i Gaar. Det ærede Medlem har jo i den senere Tid gaaet forbavsende fredelig og stilfærdig omkring iblandt os. Men i Gaar var det ærede Medlem igen paa Krigsstien og svang Stridsøksen med stor Drabelighed. Da det ærede Medlem sluttede sit Foredrag,

kunde jeg ikke andet end tænke paa den klassiske Sætning: „Das war eine grausame Salbe; die ganze Armee auf ein Mal ruiniert.“ Og det ejendommelige var, at det ikke blot var Socialdemokrater og Radikale, men ogsaa de Venstremænd, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) staar som Ordfører for, der var ganske massakrerende. Men trods det ærede Medlems drabelige og martialske Optræden i Gaar maa jeg indrømme, at han imponerede mig ikke synderligt. Jeg sporede en vis Svaghed bag det ærede Medlems stærke Ord. Jeg fik for det første et tydeligt Indtryk af, at han led af en Sygdom, som aabenbart ogsaa har angrebet andre ærede Medlemmer, om end ikke i saa stærk en Grad, en Sygdom, som det ærede Medlem fra Æbeltoft som Finansminister kaldte „Skattehysteri“. Det ærede Medlem har opdaget, at dette var et frygtelig uretfærdigt Forsøg paa at udplyndre Landbruget, og for ret at illustrere, hvor uretfærdigt det var, brugte han endogsaa i sin Tale det Udtryk: „det uskyldige Landbrug“. Det ærede Medlem optræder altsaa her som Uskyldighedens Ridder. Det ærede Medlem maa imidlertid erindre, at den Forudsætning, hvorunder vi fra Socialdemokratiets Side gaar med til dette Forslag, er, at det ledsages af saadanne Fradragsbestemmelser, at Skatteforøgelsen kun bliver effektiv for de større Ejendomsbesiddere; for Landhaandværkere, Husmænd og et ikke saa lille Stykke op ad Trappetigen skulde det derimod netop medføre en Skattenedsættelse, i alt Fald ikke bervirke nogen Skatteforøgelse. Dette staar ganske vist ikke i Lovforslaget; men da den nuværende højtærede Finansminister i sin Tid har fremsat et Forslag med disse Fradragsregler, der saa godt som enstemmig blev vedtaget her i Tinget, turde man gaa ud fra, at han ikke er principiel Modstander af dem, og vi ved jo ogsaa nu, at han ikke er det, og at han vil gaa med dertil. Jeg maa tilstaa, at en Ændring i Ejendomsskyldloven, der betyder en Lettelse for store Dele af de mindre Ejendomsbesiddere og kun for de større og navnlig meget store Ejendomsbesiddere vil medføre en forøget Ejendomsskyldbyrde og større Formueskat, kan vi fra Socialdemokratiets Side ikke have noget imod.

Men jeg sporede ogsaa et andet sygeligt Træk i det ærede Medlems Tale, og det var det ærede Medlems Trang til Overdrivelser. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Det ærede Medlem fra Æbeltoft mente